

Αγία Τριάδα: δόγμα και ζωή

/ Γενικά

Η «τελευταία και μεγάλη εορτή» της Πεντηκοστής μας αποκαλύπτει το δόγμα της αγίας Τριάδος, που έγινε με την επιφοίτηση του αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό την επομένη, τη Δευτέρα του αγίου Πνεύματος, γιορτάζουμε την αγία Τριάδα.

Το δόγμα αυτό μας λέει ότι ο Θεός είναι μία φύση ή ουσία σε τρία πρόσωπα ή υποστάσεις: τον Πατέρα, τον Υιό και το άγιο Πνεύμα. Τα τρία αυτά πρόσωπα είναι μεταξύ τους ενωμένα, ίσα και αγαπημένα. Το κάθε πρόσωπο διατηρεί το χαρακτηριστικό του γνώρισμα: ο Πατέρας είναι αγέννητος, ο Υιός γεννάται συνεχώς από τον Πατέρα και το άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα.

Αυτή η διδασκαλία υπερβαίνει την ανθρώπινη λογική, γιατί κανένας άνθρωπος νους δεν θα μπορούσε να τα εφεύρει και μας τα πει, αλλά μας τα αποκαλύπτει το

άγιο Πνεύμα για να μπορέσουμε να ζήσουμε μεταξύ μας κατά τον τρόπο που τα τρία πρόσωπα ζουν μεταξύ τους.

Η ενότητα των τριών προσώπων της αγίας Τριάδος μας δείχνει πως ζούμε αληθινά ενωμένοι αν δεν ταυτιζόμαστε και μαζικοποιούμαστε ώστε να χάνουμε το πρόσωπό μας μιμούμενοι τους άλλους. Όπως τα τρία πρόσωπα της αγίας Τριάδος ενώνονται χωρίς να χάνονται, έτσι κι εμείς μπορούμε να ενωθούμε χωρίς να αλλοιωνόμαστε.

Η ισότητα της αγίας Τριάδος γίνεται πρότυπο της σχέσης μεταξύ μας, όταν δεν καταδυναστεύει η παρουσία ή ο λόγος μας τους γύρω μας. ο Πατέρας είναι ο πρώτος μεταξύ ίσων. Έτσι και την όποια «αρχή και εξουσία» στο σπίτι, στη δουλειά ή στην κοινωνία θα πρέπει να τη χαρακτηρίζει η διακονία που σέβεται τη γνώμη και το πρόσωπο του άλλου.

«Ο Θεός αγάπη εστί», μας λέει ο ευαγγελιστής Ιωάννης. Αν δεν ήταν Τριαδικός δεν θα ήταν αγάπη! Ο ένας δεν μπορεί να αγαπήσει παρά τον εαυτό του και οι δύο φανερώνουν μια κλειστή σχέση. Οι τρεις διευρύνουν τη σχέση σε κοινωνία προσώπων. Η αγάπη, ως η ουσία της Τριαδικής κοινωνίας, γίνεται το γνώρισμα ζωής μας ως χριστιανών, αν υπερβαίνουμε το συναίσθημα ή την αλληλοβοήθεια ή τον οίκτο και κάνουμε πραγματικότητα την κοινωνία των καρδιών.

Όταν μεταξύ μας ζούμε την αληθινή ενότητα, την κατάργηση της δικτατορικής συμπεριφοράς και την κοινωνία των προσώπων, τότε η αγία Τριάδα δεν είναι ένα ακατανόητο μυστήριο, αλλά τρόπος ζωής. Τότε το κατανοούμε ως εμπειρία και ενωνόμαστε εν Πνεύματι αγίω με τον Τριαδικό Θεό μας.

Σ' αυτή την επώδυνη πορεία για βίωση της ζωής του Θεού, τα μυστήρια της Εκκλησίας, η προσευχή και ο αγώνας, η αλληλοβοήθεια και η συμπόρευση, μας ευκολύνουν και μας φέρνουν στην καρδιά την αγαλλίαση και τη χαρά ως δώρα του αγίου Πνεύματος. Αυτό το βίωμα της ειρήνης και της χαράς είχαν όλοι οι άγιοι, γι' αυτό και πάλευαν με τα πάθη τους και τις δαιμονικές δυνάμεις.

Στον κόσμο της διάσπασης, της αδικίας και της αλληλοεξόντωσης, η Εκκλησία προτείνει την ενότητα, την ισότητα, την αγάπη. Κόσμος και Εκκλησία, ως τρόπος ζωής, παλεύουν μέσα μας. η κόλαση ή ο παράδεισος αρχίζουν από τώρα εντός μας, ανάλογα με το πώς θα χρησιμοποιήσουμε την ελευθερία μας.

«Πνεύμα άγιο, έλα μέσα μας και μεταποίησε την κόλαση σε παράδεισο, τα πάθη σε αρετές, τη διάσπαση σε ενότητα. Κάνε εσύ αυτό που στο βάθος θέλουμε αλλά αδυνατούμε. Δώσέ μας την αγάπη, τη χαρά, την ειρήνη, τη μακροθυμία, την καλοσύνη, την αγαθότητα, την πίστη, την εγκράτεια, ότι συ ει ο Θεός ημών».

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com